

ஸ்ரீமத் தாமாதுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவர ஸ்ரீமே நம:

மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழாளரான
ஸ்ரீகரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த

அதிமாநுஷஸ்தவம்

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி இயற்றிய
விபாக்ஷியானத்துடன்

ஆமருவியப்பன் - தோழந்தூர்

மறுஅச்ச மற்றும் கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீவைஷ்ணவபூதி

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அச்சகம்

214, சீமை உத்தரவீதி, ஸ்ரீரங்கம் - 6.

☎: 0431 - 2434398, E-Mail : akochari@vsnl.com

விலை ரூபாய் 35/- தபாற்செலவு தனி.

ஸ்ரீமதி ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத் வரவர ருத்ரீய நம:

மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழானரான ஸ்ரீசுரத்தாழ்வான்
அருளிச்செய்த பஞ்சஸ்தவத்தில் இரண்டாவது ஸ்தவமான

அதிமாநுஷஸ்தவம்

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி இயற்றிய
“தத்வார்த்த சிந்தாமணி” என்னும் வியாக்கியானத்துடன்

மனவாள மாமுனிகளின் 600ஆவது ஆண்டு
நிறைவு நிறைவு மலர்களில் 13ஆவது மலராக பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பதிப்பிக்க ஆண்டு :

3-11-1970 (சாதாரண ஆப்பிரி திருவாசம்)

பிவளியீடு :

சிரத்தமாளா, காஞ்சிபுரம்.

அச்சிட்போ :

Freedom Press, Madras - 21.

மறுஅச்ச மற்றும் கிடைத்துமீடம் :

ஸ்ரீரங்கநகரத்திலுள்ள

ஸ்ரீரங்கநகரத்திலுள்ள அச்சகம்

214, கிழை உத்தரவிதி, ஸ்ரீரங்கம்-6.

☎: 0431 - 2434398. E-Mail: akchari@vsnl.com

24.01.2004

விலை ரூபாய் 35/-

தபாற்செவவு தனி.

ஸ்ரீமதி சாஷாஸ்திரம் நம: ஸ்ரீமத வசஸாஸ்திரம் நம:

சுதிவஸ்துதரிவந்தருத்தியேனவ:

சுதிவந்தருத்திரா விம்ஸா ப்ரதாஸா ।

சுதிவந்தருத்திரா வந்தருத்திரா வந்தருத்திரா

வந்தருத்திரா வந்தருத்திரா வந்தருத்திரா ॥

- சுதிவஸ்துதரிவந்தருத்திரா ॥

இத்தூயினை ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமூகத்தினர் அனைவரும் குறைத்த வினைகளும் பெற்றுப் பலன்பெறும்வண்ணம், தமைய அங்கத் தனியைக் கொடுத்து உதவிவார் நமக்கு பரம ஆப்தரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ திவ்ய தேசங்களுக்கும், ஸம்பந்தாபத்திற்கும் பத்பவ நற்பணி களைச் செய்துவருபவருமான் ஸ்ரீ S.A.R.புரானந்த வேங்கட ஸாஹிப் சஞ்ஜீவோதி ஸ்வாமி (ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸாஹிப் ஸ்ரீ டி.எஸ்.சி., சென்னை - 17.)

இ:

பேரஞ்ஞானம் பெருந்தெய்வம் திருவடிமேல் சரணம்.
ஆழ்வாரொம்பெருமானுள் ஆய்ந் திருவடிமேல் சரணம்.
உரத்தாழ்வான் திருவடிமேல் சரணம்.
அதியாறுதல்நயம்.

[அ வ த ர ி ன க.]

ஆழ்வானருள்செய்த பஞ்சாங்கமென்று பரவித்தெய்வப் பஞ்சஸ்தவத்திவெழுதல்
தான ஸ்ரீ கங்காண்ட ஸ்தவத்துக்கு அடுத்த ஸ்தவம் அதியாறுதல்நயமாகியிருக்கும். ஸ்ரீகு
வது ஸாந்தரபாஷாஸ்தவம். ஸாந்தரவது பரத சாஸ்தவம். துத்தாவது ஸ்ரீஸ்தவம்.
பஞ்சஸ்தவத்தின் மொன்றாய்வுப் பரமம் இதுவியவாகும்.

ஆழ்வான் எம்பெருமானுள் திருக்கோவம் பூண்டு சோழநாடு ஸைபுக்கு எழுந்தருள்
பூசிக் காராயணமே பரதநாமென்று உபநயமித்தருளினது யன்றி “மொத்த பரதநம்
என்று” என்றதற்குப் பரிதாபமாய் “தீரோணமென்றி தவ பரம்” என்று எழுந்திட்டது
என்று கோபத்தினுடைய மெய்யென்பியே கின்ற கீரணவனுள் அங்ஙனானுடைய கோடு
மைபினுள் திருக்கோவமென்று பெயர் எய்தினது பதிகொடுத்தத் திருவரங்கம் பெயர்
கொய்யெற மீண்டெழுந்தருள் அப்போ ஸைபுக் பார்த்தவனாயினே, அப்போது எம்பெரு
மானுள் சோழநாடு உபத்திரவங்களைப் போதுகக் காட்டாயம் திருநாராயண புரத்தெற
எழுந்தருளியிருத்தபடியால் அவரைப் பரிந்து கொய்யினே ஸைபுக் காட்டாயமாயும்.
இராமாறுதல்நயமாகிய சோழ நாடுபெயர்ந்த பரமநாமமென்று ஸைபுக்க காட்டாயமாயும்.
படியாகும் “இத்திருவரங்கமாவான் கீழ்க்கண்ட மாயனாயும் எம் இங்கே ஸைபுக்க தாது”
என்று திருவஞ்சம் பற்றிய ஆழ்வான் அங்கு கின்றும் புறம்பட்டருளினத் திருமாளிகுஞ்
கொய்யென்பியே மிகாவான் ஸைபுக்கருள்வதாக எழுந்தருளும்போது வாய்மையென்பே பரமத்
ருளுதலவந்தானே தம்முடைய கொஞ்சநாய்க்கை மறக்கக் கருதி ஸ்ரீ கங்காண்டஸ்தவ
மருள்செய்து தலைக் கட்டினவாரே அதியாறுதல்நயத்தெற மருள்செய்தார்.

இதனான்கு அதியாறுதல்நயமென்று திருநாமமாய்ந்தெய்வமென்றும் இத்த ஸ்தவம்
“அதியாறுதல் நயமென்று” என்ற சப்த ஸந்தர்ப்பத்தானே தொடங்கப் பெற்றதன
யால் “மூதற் குதியு” என்னுமிவக்கணத்தானே இதற்கு அதியாறுதல்நயமென்று பேரா
யிற்று. தீர்த்தெய்வமென்றும், அமலாறுதியோம், என்னிதன் மூதந்தாய் என்பனபோலவே
என்று சொல்லவாயினும், இராமபிராணுடையும் கண்ணபிராணுடையுமே அதியாறுதல்
செய்யுதற்கென்று ஸைபுக்க பரிந்து தருவாயவாயினே அதியாறுதல்நய மென்றவாயித்
தெய்வ பெயரெனச் சொல்லியபோதுவங்கம். அதியாறுதல்நயமான சரமெழுதலாகியுடைய
ஸ்தவநாமமாயினே மென்றும் மென் சொல்லுங்கம். மூதற்குக் அநிதாரத்தானது
அதியாறுதலெனப் படும். மூதற்குப் பெயரென்பியே பரிந்து வந்த “ஆதாமம் மூதற்கு
யெய்” என்றும் “ஆதம் மென் பார்த்தியோ துது” என்றும் வரங்கத்தினுண்டாயிருக்கக்
செய்தியும், பெயர்வருடையார்க்குப் பரதநாமப்பெறு, உயிரே அந்நம்பிவது, குன்ற
மொன்றெடுத்தெய்தி கீழ்பது, ஸைபுக்க பரிந்துவந்தியும் வந்திய பரிதாரமம் மூதற்கு
ஆதாரத்தெய்வம் செய்வது, இவை மொத்தவ பவதீயம் செய்யுதற்கம் செய்தருளின
தெய்வம் கொஞ்சக் கீழ்ப்பரிதாய் அதியாறுதலெய்வமெய்தத்தெய்வமெய்த.

இந் ஸ்ரீ கவருண்ட சந்தவத்திம் பரதீய பரதவலியுமகம் சொல்லியவந்து
தெவ்யம் ஒருடி சொல்லியத்தம். க்ஷுணத்தில் நிலைவ மாணாதுமகத்தாயம் அது
பலித்தத் திக் "உட்குராய் மேல் விவகாயாராதுவத்திம் நிருவுன்னம் முண்ட. இந்த
சந்தவலுனிச் செவ்விதாயம், இதுதன்னிம் பவ அவதாரங்கிளப் பத்திப் போகிக்கு
சொலிதும் சாமயதாத்திதும் கிருஷ்ணயதாத்திதும்மையாய்த்த அபிவிவகா திசைம் தோந்
தப் பெய்யுவிற்று. பாகரப் பரப்புன்னதும் அவ்விதாந்மையாய்த்து.

ஆய்வாதுமடய மந்தை சந்தவக்கன் கெட்கச் செவ்விதயும் இந்தசந்தவம் எப்பதன்
தப்ப மாதுவலிசெஷத்தாலும் அந்த கார்பீய பென்குக்கத்தாலும் ஒப்புமையற்று
விவக்கும். குளாமாதி னுளாமாசெய்து ப்ராகீர்த்தயான ஆய்வாதுமடய நிருவுன்னத்
திச் கவகி விவக்காரிற்றுமாய்த்து இதுதன்னிம்.

இந்த சந்தவத்திதுமடய கவயவத்துக்குத் தகுதிபக விபுவலிவக்கவகிட்டுவது
மென்று குதுதலம் கௌகரிக்குதும் கவாது குளாமாகவும் அதிகரிக்குமடய அபிவிநி
ப்ரகாரிசெய்யாகவும் கைக்காதுமே ஸ்ரீதெய்கு சொண்டு கவ்ஷிப்த ப்ரகீர்த்தயினை
விவக்யாயம் செவ்வாதெது. ஆகிலும் ஆய்வகத்திவ விவகிதாக்கங்களுக்குக் குறை
விவகாயம் கண்டுசெய்வது.

ஸ்ரீபதி சாமாதுஜாய ம:

கூரத்தாழ்வான் நிருவாய்மலர்த்தருளிய

பஞ்சவந்தவத்திம் இரண்டாவதான

அதிமாதுஷங்கத்தம்.

முன். அபிமாதுஷங்கிவக்குத்திவகை: அபிவகுத்தான கீகா ப்ரதாமை,
அபிவகீத கவ்விவகைகைப்பம் கவீய கவ்ஷிப்த கவயவகைகை ||

ஸ்ரீ காலி ப்ரதிவாதிபயங்காய் அண்ணக்காரகாய் இயந்திய

தத்வார்த்த சிந்தாமணி விவாக்யானம்.

ப த க ம :

அபிமாதுஷ கிவக்குத் தெய்கை :	திக்பவக கவயவகெய்கை செஷ்குதெய்கை ஆகுதி மென்று இயக்குதலம்.	அபிவகீத கவ்விவகை கைப்பம்	ஒருவகைகை ஒப்பு சொல்ல கௌகரிக்குத்தெ
அபிவகுத்த அபிவிவகை ப்ரதாமை :	அபிவிவகை கிவகை கெய்கை ப்ரதாமைகெய்கை இயக்குதலம்	கவ்ஷிப்த கவயவகைகை கவீய	கம்பெனாதுமடயான விவகாயார்த்த முதிக்கிடுதல்.

அத்யத்புதங்ககான கவயவகைகை கவயவகைகை கவயவகைகை கவயவகைகை கவயவகைகை
மத்தாலும் ப்ரதாபத்தாலும் ஒத்தாக்கிக்கவாரிவகைய மாணவது பரமபுருஷதுமடய
விவகாயார்த்ததம் புதங்குதெய்கை தொட்குதெய்கை ப்ரதித்துவ பன்னுக்கு
இதில்.

சாமகிருஷ்ணதிகை மதுஷ்யபிவகைகை அபகீர்த்திடுக்கச் செவ்விதயும் மதுஷ்ய
கைக்குரிய சிவ க்ஷுத்த கெஷ்கைகை புனடயார்த்திகைகைபுப்பகை. " இவ்வை கை முனி
சகீர்த்தகை கிவகௌ ஸ்ரீமயந்திதெ " கைதும், " அபிவகை கீகை க்ஷுதலம் த்வாய்
வ கீத கவ்ஷிப்த, " நரி ப்ரதித்துவம் கைக்குதல் ப்ரதாபிவகைகை கிவகை; "

என்று நினைப்பதென்பது இராமபிராணுவையே மீறும், கடனியே அந்நாடு இராமபிராணுவையே மீறுதலும், கோவந்தக்கோத்தரனாம் முதலான என்னுந் தரும், * புழங்கும் தருஷ்டசித்தாபநாநிணம்* என்னும்படியான இயேசுவரும், * அம்போத சீவகாலித்த தனாயதாஷம் பிஞ்சாயதம்ஸ நுபாணம்* என்னும்படியான என்னையோராவனவையே யெனவும் அநியாநுஷகடனியே ஒருநியாயமெடுத்துக் காட்டினபடியாயிடு.

[அதிக்குத்தாயிரத்தாயி] கீர்வாயாவதென்? ப்ரதாயாவதெ
கூடாதெ சத்துணர்ச்சியாதத்துதிவே பிரயேசிக்கக்கிடாள் சத்திவிசேஷம்
நாள் அபிபதிக்க வேண்டியுமக்குறுபொள் சத்தி விசேஷம் ப்ரதாயம்
விபாயாதநாள்வகையே காட்டியருளின் கீர்வ ப்ரதாயங்குளம் அய்யா
வேஷங்குளம் இந்த கிதவத்திவே யேவே விசித்திராக்கம்பட்டாயம்
இயற்குவே மறுக்ய நேவநிகனெய்வகித்தாட்டியம் அதிசரீத ப்ரப
விபாயாதநாத்தத சத்துவித்தேனெக்குளாய்த்து. இதில் "அதிக்குத்
தாயி;" "சம்பாந வ்யததீத்ர விசேஷுணாயக்காதெ அதியதவு சே
கலுத்த விசேஷுணாயக்கி கீர்வகிப்பதும் ஒரு பண்டவண்டு.

["காரிய"] இக்கு ஆத்மீக பதம் கீழ்வதிகீழும்படி பெயர்களை
செய்து—காரியத் "சங்கு"க் கட்டி, காரியத்தே சங்கப்பெயர்
படுத்த சங்கப்பெயராகச் சொல்லுமிதனைத்தும், புகழ்ச்சித் தனைத் தவிர

சிறப்பு : சிந்து சினுதல் சான்றுவீத கிர்ப்பத்தமாக மகந்த எடுவதாக தென்ப
தருளு : சுகமேர் மறு உதன இது பாத் : மாங்கல்ல சங்கியயல் ஸா

மாங்கல்யம்	} தனிவீரனாகவும் பேரமான்மான் } சீர்தன்மையானவராகவும்	மது : உதயம் :	} மதுவின் } வெகுத
சங்கல்யம்		சுருதே :	
பரமம் :	} வாய்ந்தவனாய்வுடனாகவும் } பரந்தோரெய்தெய்து நயந்த	செய்தோ :	} உத்தியை } உத்தியை
தாமசம் :		சுருதே :	
சுருதேயிந்த சிவம்	} தனிவீரனாகவும் பேரமான்மான் } சீர்தன்மையானவராகவும்	செய்தோ :	} உத்தியை } உத்தியை
யந்திரம் மார்த		செய்தோ :	
செய்திரமேதோய :	} தனிவீரனாகவும் பேரமான்மான் } சீர்தன்மையானவராகவும்	செய்தோ :	} உத்தியை } உத்தியை
		செய்தோ :	

இது மூலக் கார்த்து சீரமைக்கவாரியே ஸ்ரீரங்கராத்நம் பரிசுப் ப்ரகாஸிப்பித்தருளினார். விபவாபதாநம்வரீன அனுபவிக்இ இழிந்ததாதத்தியே அவாநாதிப்பாசொன்சொன்னிம்; "மாராநி வேன்யியவிக் கமாட்டிய அருஇறவியோத்தியெம் மரகோ அரங்கத்தயா "என்றும், "கோவவடிண்டவாபசென்னுன்னம் கவர்த்தாநி அண்டர்கோவாநியரங்கசொன்சமருவிக் செய்தபடியே ஸ்ரீரங்கராத்நாநி கியவையியே விபவாபதாநம்வன் கோய்யடி விருக்கியவாரியே கோய்யுளினார். அர்ச்சாவதாரத்தத பனுபவிக்இ விபவாபதாநம்வரீனப் பெரியவயத தரிக்கப் போகாது; விபவாபதாரத்திழியுமையிம் அர்ச்சாவையக் கடவுயவன்வத போப் போகாது. ஆம்வார்த்துஇழியே வக கண்டாவிருப்பர்கவாரிய்த்து. ஸுர்த்தபாநாநுந்தல வரதா அர்ச்சாவதாராதபண்பதாநம்வரீனாவிருக்கிக் செய்தியும் ஈடு. விபவாபநுக்கியவாரியோபாதி விபவாபதாராதபண்பதாநம்வரீன இத்த விதவத்தயம் அமர்நுக்கியவாநபடி. ஆம்வார்த்துதலா அனுபவப்ரகாஸாரும் இம்மகிளையா

* அணிவர் பொழிங் குழாங்க ளரப்பா-பாஞ்சோதி* என்றப்பட்ட பாஞ்சோதி
 க்ஸ்பதாசுவன ஸ்ரீரங்கரதுருடைய தாமதபொன்ற நிருஷ்டகனின் மொன்களானவ
 க்பொய்க்காக்கன்கலியனும். அந்த மொன்கள் எப்படியு மட்டவென்கினி; 'தாமத
 மனநி' கின்றும் பெருகுநின் தாமதத் தய்யாவாறுவா இவை' என்றனம்படியானிருக்கும்.
 சாணமென்றபொய்க் தாமதபொய்நிருஷ்டகது. தாமதவாசின் மகர்த்தம் பெருகுமே;
 அதுவே மொன்கையாஜத்தாயே பரவாநின்றதுவாகும். மகர்த்தபாவாநின்ற கை
 உத்பிராஷிக்மொன்கையெய்க்க; க்ருதிபிராஸிதமென்கெடு—'க்ருதி' இப்பாதிபாய்
 "கிஷ்டிணு; புதித பரமே மதவ உத்பவ "என்றதிதே க்ருதி. [மதவ - மதவ, உத்பவ
 பிரவாது.] க்ருதி: என்றது பஞ்சாங்கத்தம். 'தத்து' என்றவிடத்தில் தச்சப்தம்
 சாணாநிதபரம்.

"ரமொன்கெத்பவ:" என்றவிடத்து * எவ்வையாபிதென க்ஸ்பபிதெத்பதெத்பவ: *
 என்ற பாணிக்னகத்தமதுண்கிதெயம்.

என்னுடைய சாணயானத்தக்கு விஷயமான தச்சபவ சாணமொன்கள் அநி
 யாதுஷயதா சகித மிதிதத்திரத்திக்கு உறுப்பான யாக்கையிக்குத்தியைக் கொடுக்க
 யெனுமென்று இத்தகையோகத்தாம் பரந்தித்திரதாரய்த்த. (2)

பூமித்பாநிதா குநீக்யவா மொன்கத் தத்துநாணகமென்று மதுருகாய்
 தக்யப்பாசாதததத்திரதாயெய்க் பூமித்பாநிதானும்கும்கயாம: (3)

பூமித்பாநிதா குநீக்யவா மொன்கத்	மொன்கயானுடய நிருஷ்கத்தி உத்பத்திரவ	தக்யப் கார	இக்கருக அத ஆரணயமென்றுதா
தக்ய அதார	அதிநிருஷ்கத்திரதாம அதாரவாசெ தித்தித்தி	தக்யதிரா மொன்க	மொன்க கண்கள ரண்கப்பதம்
மொன்கயானு அதிநிருஷ்க தக்ய	நிருஷ்கத்திரதாம மொன்க	மொன்க கண்கள	மொன்க கண்கள

[பூமித்பாநிதாசெத்பாதி] ஸ்ரீரங்கரதுருடைய நிருஷ்டகன் க்யபாசியமொன்க
 மொன்கிருக்கும்படிக்கு ஒரு நெனத்திரதாம பண்ணுகெடு. "க்ருஷ்கத்திருஷ்டகத்த
 மிதொதிதம்" என்றெய்யவே பகவத் விஷயதாராகமே ஒருஷ்டு மொன்கெத்கன்களம்
 மடி பகவதாரா பூமித்பாநிதா க்யபாசியானுடய நிருஷ்கத்திரவ * நிருஷ்கத்திரதாம
 மொன்குடய கிஷ்டயமொன்கத் கருதக்யபகவதாய்க்கொன் * ஒன் க்ஸ்கவதாநாநிய
 நெருஷ்டயமொன்கள்க * மொன்கயெய்க்கள்க கிதம் கிதாநுன் புருத்த கிதாநுநியை
 துன்னத்தம் * இப்பாதிபாயிவ அகிச்சித்கயாமம் பண்ணியருகாக்கித எப்பெரு
 னுடய நிருஷ்டத் தாமதாநி அப்பதாரா கண்கள்கத்திரவ ராநியாகம் மொன்கிரு
 க்ப் பெற்றதாநி மொன்கிரு. அப்படியப்பட்ட நிருஷ்டகன் முடியின் புனமொன்கெடு.
 கவிமயம் மொன்கிதம் அதாராகம் மொன்க கண்கள்கப்பெடுமொன்கபு அநிதத்தகது.
 க்யபாசியானுடய நிருஷ்கள்க பகவத் விஷயதாரா பிபூசனமொன்குமிடமும், அந்
 நிருஷ்கள்கத்திரவியை எப்பெருகன் கிதவாகமம் செத்தருகெடுமொன்குமிடமும் இத்த
 க்யொகத்தித் தேதித்திரும். இதில் கிதிரவ பாநாநிதிரகன் தச்சப்தம் ஆய்வார் நிரு
 ஷ்கள்கத்தத் குநீக்யம். மொன்கயுத பாநத்தித் இடையிலுள்ள தச்சப்தம் அதாரா
 கண்கள்கத்தக்குநீக்யம்.

[தக்ய] பர, அம, மம் இப்பாதிபுண்க்கயூர்வகான அப்பயாநாதிருத்தாவகெடு
 க்யபத்தானும்; இக்கு உபாந்கயொன்று மித்கயானாகமே "ஆப்தவ" என்று நிவ
 பரப்பாநிதாயை யாகவகெடு பரமொன்க்கியெனுமென்று மொன்க கண்கள்கக்டமும்; இக்

விடத்தில், ஆம் என்றுவுரைக்கக் கண்டிருப்பார்களுக்கும் 'ஆம்' என்று பொருத்த முடிபுத்தே "முத்தியாயிவ பரமம் பரிபதி" என்று வாசித்த பரமசிவத்திலும் பரமோலாசனது வாசகம், [அதிஞ்ஞா] சித்திரம் என்றுவித்தத்திலும் திருவும் என்று மத்தத்திலும் இந்த அகம்பகத்திற்கு பரமோலாசனமாயின இவ்விடத்தில் திருவும் என்று அத்தம் சொல்லுக உரிதாயும், அதிஞ்ஞா—உண்மையாக, [உகம்பகம்]: [கம்பகமாயது உபாத்திரத்தாய்: இவ்விட மொன்று தானத்தாகக் சொல்லுகிறது. (3)

வந்தவருக்குத் தனது தகவலுடைய பங்கிதருவான பரிசியைத் தந்த

ஆயுதங்கள் கிடைக்கக் கிட்டுமெனவே : பூதங்களைச் சாண்டியோர் யுதன்களாயின : (4)

[illegible][illegible]

அத்திருவுட்கள் புரேஷாத்தவங்குணம் பொலியீர்த்தும்படிதய வுதலிச்செய்திருர் பூர்வார்த்தத்தாலே. வஜ்ஜாபுதாத்தவங்குணம் சிந்தனம், த்வஜ்ஜுபயான சிந்தனம், அம்ருச குமயான சிந்தனம், அம்ருதவசாநுமயான சிந்தனம், ஆபதந்திரமயான சிந்தனம், தாமரைபா பூமயான சிந்தனம், இன்னம் கோலிச் சொல்வத சங்க சகர மத்தர் கம்பாதி சிந்தனங்கள் இவற்றுடைய அயல்செய்தான அந்த பாதேசத்தவங்குணப் திருவுட்களின்ப பண் வேலென்கூறியிருந்தது. பூரி வங்குணம் விதயத்திலே “வஜ்ஜாசங்குச த்வஜ்ஜுபிராசுதா சங்க சகர மத்தர் னுதாசனா கம்பா கம்பிரதாயகம் த்வத் பாத பத்தவங்குணம்” என்பதது இங்கே அருணகேசையே.

[பிரகம்—தவண்தம்.] [பிரதம்—தவண்தம்.] [அ]உ—உண்தம். (4)

புதிதாக எழுதுகின்ற நபருக்குப் பரிசு: கருவுறுதல் தீர்ந்தபின்முதலாக வலுவாகவெழுதுகின்ற
வெழுத்துக்கள் அனைத்துமேயும் விட்டபின்னர் அதுவாய்வெழுதுகின்றவருக்குப் பரிசு: (5)

யுவோ :	} (சாட்சியுடையது) அந்த இரண்டு திருவுருவங்கள்	அநோஷம்	சுவைநயன
மன		வனாதம்	பூவந்தபந்தனம்
நீலிங்க விநோ	} ஒரு திருவுருவமாத குறுகலாந்தலித்த	நீலநோதம்	} நிறை நோத அந்திர வாசினித்திரே (மனவ யநாந்திர வாயினவ)
நாம குவந்தி		(யநாந்திர)	
} பந்த வறுதல்களோடு கூடியதாயிருக்கச் சோதிரே யும்	கவந்திரே	} அந்த ஒரு திருவுருவோடு கூட தவந்தவாசினித்த	
	(நோ)		நீலந்திரே
நீலிங்க வந்த	} நிறை நோத பருந்தவந்த ஒட்டிப்போன்குருகிப்ப பெருந்த நோந்திரே	நீலந்திரே	} நோந்திரேயுடைய திருவுரு வம்
வாயினவந்த		யநோ	
நாம இவ் வந்திரம்		யநோ	நீலந்திரம் பந்திரேயுடைய

“உயர்த வுள்ளத்தனுமகன்கீதண்டந்த சிவந்தீர்தீர் முடியன்—வடியர் பொறி வரங்கத்தம்மாள்” என்றெய்யுடைய உயரகந்த அபதர்சத்தையும் ஸ்ரீரங்கரதனுடைய செயலாக அதுணிந்தது அம்மகன்கீத திருவடியின் எத்தியை வெந்திருந். இரண்டு திருவடியையும் செய்த செயலி் செய்வதே ஒரு திருவடியின் செயல் மாதிரிம் இப்பே அதுவிச் செய்தது—கண்ணென்றில் வராவகங்கை. “மத்தாபீதுபோடு மதிசீர்தீ னதந்தா மயிரோன் வனங்க வன் ரேர் அந்தாபேயீதுறு செயலுத்த பாதும கண்ணவாறு மாரே” என்று திருவங்கை வாழ்வார் உபாதித வேகங்களை வனந்த திருவடியென்கதையி பத்தினார். “சிவம் தாவிய சீவழியை—வடொழும் விடிந்தியே தொழக் கூடுங்கொம்.” என்ற கம்மரப்பார் திருவகங்களைவனந்த திருவடியென்கதையி விருப்பினார். இவர் ஒரு திருவடி யின் செயல் அதுணிந்தது இரண்டு திருவடியினவும் விருப்பினுரென்று எமத்தாசுறுண்க.

முண்டடயம் முழுமதையும் ஒருதிருவடி அனந்ததென்றால், முயிரியை படியை மயகன் டெக்குடைய; அவையுள்ள விடக்கள் வேடாகவும் மத்ததையக்கள் அசாதாகவும் ஆவதிப் படி வையிவையுந்தீர்தீர மீதவும் மேடு பன்னக்களான முகங்களை அனக்குமிடத்திம் திரு வடியானது அழகிதப் படித்து அனக்க முடியாதாகையைய * மறுதலையுப்போதொன்று கவித்தயன்ந்தி மன்றமுது மடப்படுத்தானென்கக் கூடுமோவென்று மெனவிசு த்துடி யாவே சங்கிப்பார்க்கு வையாதானாய்படி. “காங்கதனமே * விப்பாதின க்ருவாவகை; விசுதா யீவ” என்றதுவிச் செந்திருந். பங்தனமுதுக்கள் பவிடக்கதாழும் அவை எம்பெரும தனுடைய திருவடியின் பெரியியை பருக்கைகள் ஒட்டிக்கொண்டாற்போயே மிருத்தயத்தினை போக்கி திருவடி வையாக சிவத்திம் படியமென்கதுபடி. பெருப்பெருத்த வந்தவாக சிவக் கிண்பென்று வருத்த. “சிவம்பினைடச் சிறுபாங்கியோப் பெரிய மேடு திருக் குளம்பிங் கணகைய” என்று ஸ்ரீவராதாசுவரதா விஷயத்தியே இப்படி திருமக்கையவ்வாரதுவிச் செய்ததன்ருளாழும். “காமங்கையே * வங்க * மேடு : கணகையித.”

காவெய்வம் ஒரோயிடக்களை அனக்கும்போது சிறு பாக்களும் பெருமண்களும் அனப்பதற்கு பரிதிபத்தவாக மாட்டாதபோயாதி வனந்த முண்டடயத்திலுள்ள மயகனும் எம்பெருமதனுடைய அனப்புக்கு இடையுருகவிப்பிய வெந்ததாவித்தது, * க்ருவானிய நென்னும்படி மிருத்தயன் * மறுதல வடிவானவையே மத்தத்தாவிருத்த பதார்த்தக் கடைக்கச் சிறுமப்போனபடி.

[கிரேதெக்கம் கப்பகங்கித] வனிக்புட சண்டாள விபாகமத எம்மார் தலவிதும் ஒருக்கே திருவடியை விட்டபடி சொல்லுமதம. (5)

இருளம் படை விபுலியை விபு கத்தி தேஜுமணி ச திபுலியை முகாதாதி

பூர்ணி ஒட். ச பிக்குளிய பங்கதூர பத்தம் ஜம் தவதுருக்கவிதாநாநாந் || (6)

(மேலே மேல்)	எம்பெருமனே	உயரதாதி	அடைந்தவகையி
தவம்	தேயி	பூர்ணி ச	வனந்தவகையி
விபுலம்	அவகத்தான	பிக்குளிய	பிக்குளித்தருவி
இருளம்	குளியென்க	சதாரா பங்க	} வனாதிசை வகையினை பாத்தவ்கு இருந்த ரூபத் தரவே சதாவிதாதி
பங்க	பங்கென்க		
சதாரா சதரி	} ஜங்கியென்க விப்பென்க சத்தியென்க தேஜுமென்க கூடுவ இடம்	பத்தம் குளம்	பத்த குளம்களை
தேஜுமணி ச		அதாராநத்	அக்டியை
ஒட்	கூட குளம்களையும்	அதாராநதி	அருங்கித்தருவித்த.
திபுலியை	} குளியென்கவிருக்கும் தன்மையி		

அங்கம்மதம் மதம் சகலரீதியே துற நோவாசீ ச சகலகீர்தம்; இரத்தங்கத் பதமொ நயசீ அபவாதேவ பகீர்தம் என்பதொடியேயே எம்மொருவன் அங்கம்மேவ குணங்களுகாணுமிருக்கச் சொந்தேயும் "தவணத்தகணம்மணி வுடுவ பதமெ துறம்" என்பதொடியே ஆறு குணங்கள் பதமொ தமக்களாரேருக்குமி அளவ வளவியெனினிம் துறகா பகீர்வய விய சகீதே தேறும் ஁-கதம். பதவாசு-தேறுநீர்தி, அங்கம்மதம் ஒர்த்தி, பதவாசு ஒர்த்தி, அகீருத்தறத்தி திதம் ஁ துறவீதமான ஒர்த்திவினில் பதவாசான வளவ-தேறாணத்திவிதி இர்த ஆறு குணங் களும் பதவாசிக்கிந்தன. மத்த அங்கம்மதத்தி ஒன்று ஒர்த்திவனில்வினாவ பீதமும் இர வ் டிதம்து குணம் வி ளு கீ கர து பதவாசிக்கிந்தன. என்று பதவாசாசிற பதவியாதவாச அர்த்தம் இர்த சமொகத்திம் அங்கராதிக் பீத பீததமத்த. இங்கே வீர்த்ததாரக்க வேண்டும் அம்சங்களை வரதாணுதமத்திம் "பொருட்டம் வீர்த்ததமம் பவமதமம்" "தகமொ வுடிரெத்தமொ" என்று (15-16) சமொகங்கனினி வ்வாசாவா த்நிவ விர்த்தபிரதன சொகி விர்த்ததமொ அங்க வளவொகமொ.

இதில் விபகம் என்ற விசேஷணம் குறையுட்கத்திலும் அங்கிதகம் உடையது. “காச விபக சத்தி தேஜாஸம்” என்ற விடத்தில் அங்கிதகம்போது “விபகா” என்ற வசனவ்யவகாரகம் உடையது. [நிபுஷ பூயம்] தரவானும் அகாரம் ஸ்வரஜாத; நிபுஷம்; தன்ய பாக; தந் = புஷம் என்று இரண்டாண்டான குறையர்க்கத்ததத் சொல்லுமென அப்படியி மட்ட குறையர்க்கம் ஒன்றாகவாயினே நிபுஷமென்றது. “நிபுஷபூயஸாபாதர் பரிசுத்யம்” என்றது—ஒன்று ஒன்றத்தினதில் ஒன்றின்று குறையர்க்கத்தத வகுத்துக்கொண்டு என்றது. “ததந்நிபுஷம் தேஜாயம் நிபுஷ” புஷின ன் நிபிபுஷ” என்றததத் சொன்னபடி. “பூதஞ்ஞி ச பரிசுத்யம்” என்றது—“ததந்யத் வுட்கித்க் நிபெதத; பாததத; தந்நிதந் தக பபென” என்றததத் சொன்னபடி.

[illegible]

["*gammagamma*"] - *gammagamma* *gammagamma* *gammagamma*

193

உணர்வுகளான சூனியப்பத மனநிலையம் நீர்மை பதம் தன் வழன் தந் வவ் தேவ
தன்வயநெ தநிலை விஞ்வு வித்ய தன்ம் தேவவை விஞ்நி மனந் மத்ய மானம்

தேவ தேவ	என்பெழுமாறே,	கீதம்	என்கொள்கும்
நன்	தேவெழுமைய	வாய்ந்த மென்	} துறநாண்கமையான கம் யான குண்களென்கு இருப பேயாம்
பதம்	கவையுயமானத	குண்கூம்பம்	
வழி	யாதெனது வானததானே		

[illegible]

[தங்கச்சி தேஜதாரா] “சிறந்தவா ஸரீரம் விஷ்ணுரம் ஸந்தஸி” என்று சொல்லும்போது, “சரீரம்” என்பதற்கு “உடம்பம்” என்று பொருள். [பாசதம்—கிணயர்வம். 38-39] என்றும் “குழல்சிற வண்ண! சீர்த் உறு சொன்ட தழல் சீரவண்ணர் வண்ணர்” என்றும் “சீர வண்ணம் சீரவண்ணம்” என்று அப்பாழர் சீரவண்ணம் என்று சொன்னார்! [பெரியதிருமொழி 6-1-8] என்றும் சொல்லுகிறபடியே எம்பெருமானேயே அப்பாழரையும் சீர்தரு. [விருதி அபூர்தி] அங்கு வார்த்தையான விஜயம் எம்பெருமானுடைய வார்த்தை “நிரப்பாழன்மேசீர்த தார்” என்றும், “பூரவண் ளுந்து மோர் வாத்திரைப் போதிங் சொம்பெசீர்சீரவண்ணம்” என்றும் குந்தாறுசீர்தரு ஸுப்பரஸீர்தி புலங்காடாய்ப்பு செய்தருளினார். [பேர] இங் களே நோக்கிவரே சொல்லியிருக்கிற அந்த உத்தரமே.

“ஒரு உயிரினதிரிபியை” எந்தென பாசுதந்தாயெ தேவதாத்த பாசம்மம் சொல்லுமாம் பத்தி கொஞ்ச உயிர்த “வெளிமதிர் சண்டபதம்” என்று தொடங்கி “ஒருகொருள் புறப் பாடினார் முழுதமுறப்பெயர் ஈதென ஞானசீமர் போல்த எங்கெழுமாய்வினவெனது. ஒருகா தேவியம் வந்து வறையியா வாயி” என்று அமைவியும் வயித்திரியே சொன்ன உதன சாயிக்குத்தாத்தென உறையத்திரியே திரியாயாரே.

[நட்புக்கரசர்] “புதுபாடலில் குழப்பிப்படி” என்றுகேட. “இது ஸாத்திற்கும் இது ஸாத்திலாத” என்றதிலாதே ஏதேனாவாக முன்புதோன்றாததை வாரியை எழுத்திலும்புதுபாடீர்து பருகலம். சஷவலத்துவினுடைய வ்யாபாரவாலையே இது சஷவலம் பீர்த் தபீர்த் வட்டவாஸித்திரை. [வடதிரை] சமீதா அன்றே தோன்றப் பாக வாருவேதிரிக்குத் ஆவத் தலிசியேவலம் பீர்துத் வல வலத்தது. [அதிதிலை தபீர] கோவத்திம் சிவ்வலுக்குத் வல வலம் இவ்வலம் பீர்து. ஆலிவலிம் அடவத் தபீர வலம் பெற்றபடி. [குலத்தி யிருவிடி] அப்போது சிலிவலம் திருவத்திரியே கோண்டலம் தலிபடத் கோவ லுனுமே? “செத்திரிபீர்த் வலனுடைய சீதையோழியால் வலத்துனும.....வடவலவல் விழுவலவல் தல விழுவலிபுலம் கோண்ட வோத்தப் போதாழியால்” என்று விவலத் கோனுருவலுக்கு. “அவ்வலத்துவ லுண்டபிபாடு வெவல் விவலத்திரிதோ” என்று பீர்திபப் பெருவலத் கோட் வலத்துபிபாடுவலுத்துவலிதே லுப்படுகவல் வலவல்கல்.

【பிப்ரவரி】 அவ் வயதாய் ஆய்வாறுக்குக் கன்னையோ சொத்துவெந்தது போதும், வந்தவையையா கிந்தித்தென்கிறேன். அம் தீதே, “பிப்ரவரி” என்னுடைய மாணிய் புகளையா உதரப்பது.

[கனியசபையு] சிறிய நிருவகத்தினுள்ளே அண்டாட்டபெரிசுட்டத்தொருவர் சீவமெழுமாய் வணர மூற்றும் அடைத்துவைத்தால் வெகுத்துப் பட்டியலே பெரியபெருமையே சிறியவருகை இட்டுவைத்தாற்போல ஒவ்வொரு பதார்த்தமும் தனித் தனியே இடம் வகை கொள்ளப் பங்காக வகைத்தது. [குறிப்பாக] பரத்தமைத்தவராய், அதரவ இது இப்படிப்பட்டதென்று சொந்தம் சினைக்கையொன்றை எத்தியே நேரம் இவ்வடிவத்தியே மறுபடியுள்ளதொருபொருட் கொட்டவதரித்து சிறிதெழுவதாய்க் பரவாரிப்பித்தொரு சிறிய எழக்கையே, பரிசுதாத்தத்தவராக அவதரித்து அத்துதாய் போயையும் அசத்த வாய் போயையும் தாய்வாயப்புகட்டிதுத எக்கி சிறிய ஒருபக்கத்தியே, கொடுத்த கோத்தரண மூத்தரவே அரித்தவதிலும்துபுதசத்தியைக் காட்டி சிறிய மத்தொரு பக்கத்தியே; தசாதாத்தபுதுவைதரித்துப் பரிசுட்டியைப் பறிவெடுத்து எண்டிவகைக்குக்கனிக் கனியை விதுவது ஒரு பக்கத்தியே, பெரியவருடைபார்க்கும் பரவதியைப்பது மத்தொருபக்கத்தியே, இப்படியிப்பிறே அவதாசங்கனிக் அசத்தியும் அதுபுதசத்தியும் கனிக் கனியாவியுப்பது கனியைவைக் காட்டவதத்தென்பே பண்ணின அவதாசங்கனிக், கனியைவசத்தவருகை நிரவணங்கனரக எத்தியிரெவுக்கனியைக் கூடிய எட்டியாருக்கவது எழக்கையே மென்று பரக்கம் பண்ணிதுதாய்க் தது.

[குறையதிரை: கீழ் பரதமணி?] வடதர சாஸியாங்கி கொண்டு சென்ற செவிய மறுவுமணாஜாந் பாகனையோடு அலதரித்த விடத்திலும் செய்வனமோ? "வையநிலும் கண்டபர் பிணியையாழினை" என்றும் "வாயுன் வையம் கண்ட மடங்கலார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அந்த சத்தியசொத்ததர இங்கும் காட்டி "பாகனென்று பரிபாயம் செய் மெய், பண்டொருவர் ஆவியினை வளர்ந்த சிறுதலையினிவன்" என்று அடியதரித்து சொல் லுப்படி செய்தகொண்டதர கெடுவிரோசர வெள்ளென.

4. [அப்பாது] திருவுருத் அப்பாது திருத் அப்பாது என்னை, சீம் பாதபெ என்னை பாதபெதோடு சீம் பாதபெதோடு—இதற்குள்ள அப்பாதுதான் செலியி. பாதபெதோடு அப்பாது திருவுருத் அப்பாது பாதபெதோடு செலியி. “அப்பாது பாதபெதோடு”

இத ழூம் ழூப்பத்தாலுஞ்ஞம் சீனாவையுங் ஈராவதா ழுத்தாத்தக்களிதே அகவாழித்தி செத்தெஞ்ஞ. மத்யே "அதர்த்தம் கதவ பங்கிதம் தகவாமே" என்மித சீனாவையென்ற பராகங்கம்.

மாவமான் இன்னே சென்ற கமழிசியைப் பித்த அகம் போகவழி தெரியாதே "யெயோ? சீ கண்டாயோ? யாயோ? சீ கண்டாயோ? யெயோ? சீ கண்டாயோ? என்ருகண்ட போதபோதக்களித் காலிதே கிழும் தகண்டு கிடப்பத ஒரு பக்கத்தினே; பெரிய அகவாமா சோக்கி "க்சீனோகவாதுத்தமான்" என்ரு பாகத்திக்கு கிடகொடுப்பத ஒரு பக்கத்தினே; "இதவ சிங்கம் தக்கிதே சேரும்படி என்யனே" யென்ற கிடுகெத்திராய் அகம் தக்கியே கெட்டரினோயென்ற கெட்டித் திருகெஞ்ஞ. தருகட்டரினே ஒருத்தி போன வழியதயாதகம் அத்துகட்டரினே ஒருககாக்கு கதிசுட்ட ழூதப்பட்டத என்ன கிடுகெடு யென்மிஞ்ஞ. விதாவினோகத்தினே பரிதேததெக்கான் "ஆக்கான் யாதகம் பசியே ஈரம் தாரதாரத்தூ" என்ரு மதகிய பாகவாமானே யாகம் அத்த பாகித கிடுகெஞ்ஞ சென்ரு கெண்டாயோ? பெரிய அகவமான் திரத்தினே கத்தாவதே மனிசகத்திசுத்த பாதகம் குடி புருத்த "மயா தகம் கமழிசியோசே க்சீனோக வுத்தமான்" என்ன கெண்டாயோ? இதை சேரும்படி என்யனே? "அதரியேனோகர் ழூபகிதவக்யோகெஞ்ஞ காரதாரதயாத. (17)

அகமுன்னையோகவதம் அக்புறதம் ழூபாயம் திரபுத்தமேவ பத நோகவுபதே சீனாக்குத் தக்கெழி யெதர்தி ச பதா க ததா கதம் தகம் தகம்வகப்பதுககம் கிடுகிடுக கிடுகிடுக. 18

(தே தேவ)	சுமெருவானே,	சீனாக்குத்	அகாதிருகன
தகம்	தேவர்	பதா	சுமெருத
அகமுன்ன தேவ	{ நோகாக்கத்தகத அபயனி	கெதர்	அத்திரோ,
	{ வதகதம்	சகிதேதி	சகாசகவானிரோ,
அக்பய ழூதம்	{ ழூதப்பகனாழியென ஈக	ததா	அபிதேத
	{ கனாதினே கெடுபுருட்ட	கி தகம்	அபிசுடுபட்ட தேவர்
	{ கதம்	தேவிய கிடுகியம்	{ திரட்டகவத தேவ
திரபுத்தம்	{ திரபுத் தோகிசினே கதத்த	அகாபுத்தம்	{ கெடுக
	{ கதாமா	அகம்	{ (அகரினே) கெடுகத்த
ழூபாயம் கத	{ ழூட்டபுருகவபுருட்ட	அகம்	{ அகாத்திராய்
யோகவுபத	{ யோகவுர க்கத்ததக்கு	க்யாதி கதம் க்ய	{ கெடுகத்திரோ, கத என்
	{ யோகும்படி		{ கெடுக?.

கிடு சீனாவத்தின் அத்தத்தயே ழூபியதோ அருகத்திசுத்திரிதி. திரட்டகவயப் பித்த கருத்தி சீ பெரியஅகவமான்க்கு என்யனே பாகிதவிக்ங்கம் காலம்? என்ரு கெட்டார் கிடு; அகிசாரியான ஒரு திரபுக்குக்கும் பாகிதவிக்ங்க என்னக பெத்த சீ திரட்டகின் கிடுகவ அகம் பெருதே கருகோடு திரித்தகித கருத்தியபடி என்யோ! என்ரு கெட்டிருதிதி. பாக்ப்பவானிதே யோழிய அத்தத்தித் காலிசிக்கியாதிருக்க ழூகாத்தியோ இன்னே சீனாவ கருத்திசெருத்த அகவக்பவகிடுதெ யென்ற கெண்ட; பெரியஅகவமான் குத் ழூ பாகிதவிக்ங்க பெருகவரினே சீயெட்டிய பேகவகரினே சோக்க கிருக்குத் திடுச்சீனாகம்; திரட்டகவயப் பித்த கருத்தித் காலிசியரினே சீயெட்டிய பேக வகரினே சோக்கவிக்ங்கம் இத்த சீனாகம். ழூகவானே பாயேவ பேதருகெட்டென்ற கெடுக, பெரிய அகவமான் யோகவுரபாபிடுக்கு அத்தர் என்னுபித்தத ழூதம் கிடுகவகனக்கனானே ழூகத்திசுஞ்ஞ. [அகமுன்னையோகவதம்] "கோத்திரோக் கிடுகன்" "இடுகெடுகெடுகத்தகிடுகெடுகன்" இத்திர. அகமுன்னையோகவதம் "அகப்பகதி காரதா துட்டகயெனத்தம் கெடுபாதகென்றதாய்த்த. [திரபுத்தம்] காரதாதுட்டகயத்திக்கு கிய ழூகத்திதம் திரத்திர் யக்க. [அக்புறதம்] அகவனகெயோ! காரதவகிடு இக்கியாதிதம் பரிபுத்த அகவகவத கிருக்கவானே, அதுபிடுகி. "அகத்திரோத் ராச் ச தேவாச் ச கருகவகன் கிருதே கருதே" என்னுபகடி கிடக பரிபுருகவப்பென ஈகனாதினே கெடுபுருட்ட ஈகவானே "காலியாதிருக்க யோகோகி" என்ரு காலியப் படி பாகிடுகிடுகிடுகவானே அக்புறதத்தகும் கண்டாய்த்திரே. அகரினக:—அக்ப; பரிபுருகன கெடுகக, பரிபுருட்ட ஈக புருகப்பருகடவ கச்சத்திடுகத்தகவிதே ஈகவான்.

இப்படிப்பட்ட ஐயங்களையும் கூட கந்தர்தோ சத்தி விசுவத்தானேமோகம் புது யாத வியங்கிணகம் தேவரீர் தோட்டகமயம் பெறமாட்டாதே தேவத் தன்கீத நம் சொல் கண்டுகொடுத்த. "தேவீ யாவந்த மகரீ" என்ற யாழ் துத்தம்: "அகம்" என்றோதாரம். (18)

மீது போகத்தான் அச்சுறி பாக்கியையே போராட்டமேன அதுபயிக்குற. போட்டியைக் கொஞ்சிகொண்ட சாமணர் அப்பற்றிக்கொண்டது தாய்மையை அங்கீகரிக்க அநாயபூத இருக்கொண்டது என்னேனென்று, கவிமையாக எதக்குறைய அறாண்கத்தையும்குறியப்பகன் பன்னே தனிகொண்ட அன்புத, சாமணர் வாரிதே கட்டிக்கொண்டு திரிந்த கவிமையு படுத்தின காவியைத் தனிக் கொண்டதும் கொஞ்சந்தும்; அந்த காவியைக் கண்டகாரநே ழுக்கியைக் கண்ட அச்சுப்போதும் அரிமையக்கண்ட கப்போதும் உரிக்கொதுகையுடல் வாரி யின் கையாரே பணைக் கைப்பய்க்குகையுயிக்குற அங்கீகரிப்பய்க்குற தனிக் கொண்டு

இந்த ஸாக்கினை வெருக்கிற காலியாகத் தேவர்கூக்கு அளவாகத்தனோ! அதை நினை. “விமேத ச புலம் ஸாவக் அப்ததனே மதேஷுஸு, மிர் ஸாததது அச” என்பத படியே ஒரு யானத்த பாயோத்த அப்த ஸாவதுஷங்கிளையும் அப்ததன பாததங்கிளையும் அப்தபாதான்கிளையும் அபாயதாயக் துத்கே பேத்தினர் தேவர்? அந்த ஸாக்கியோ வெக் கிள, அத அப்ததனங்கிளின் துத்கு பேயிப்பத்கே பெரும் பாடுபட்டனர்; துத்குயானோ ராயதாயக் சதததுதாக்கியோ தேவர்கூக்கு அதங்கிள சிவமங்கிளினென்றதா சித் அளவி தம் சாதததன்கிளையுத ஸாக்கிளக் தேவர்கூக்கு துத்குயா தம் ஸாவத்குததாயாட்டாதே பித்கங்கிளொத்தோம், அரி பெரி ஸாக்கித்தினு அளவி யதாக்கிதததுத்கங்கிளொத் அந்த சிவமமங்கிளத் தானோமப் பெத்தோ! இதுதன்க சாதத! என் ததகமொர் யோதம்.

காரியங்களைச் செலுத்தும்படியான ஆற்றல் பெறுவதுக்கு உண்டோ இவ்வியோகென்ற கவிஞரின் அங்கீகம் கையாடல்பயித்ததாக ஓங்கியே அந்த காவலின் தலைமுற்ற வேறுபெண் துணைக்குணையோழிய, பரிசுத்தவியும் மாதாண்கவியும் உடர் தலையெடுத்த வேறுபெண் கோண்டியியை; ஆர்த்தம் சாயபயனாய்ந்து கெண்டாய்ப்புகை சந்தி கிசெய்த தலித் கிழிபெற்ற தலையெடுத்த கத்தம் கெ குகாசனநிகலையும் தலையெடுத்த கெண்டபடி பாய்க் "கெரித் காவலன்" யன்றோ. "யோ அந்த மறுமையான கெரி யுரித் ச தாரிதா, மனோமயியென கையெடுத்த காவலா தே கோ லுந்தா;" என்றுவிதே காவல்கன்.

சாளுகதனுள் ஊர்வியறுக்காக வாரிவதும் பார்ப்பதாவித்தெய்த பெய்க்கா
றுப் போகொடு செந் வாரிவதும் கொங்கை நமர்ந்த மனத்தபெய்க்கா
யானப்போகும் பன்னி வதம் செவ்வத அடிதலன்றோ! வேட்டக்காண் கிருகம்
கண் மனந்த கின்ற அடிக்குறையோசை அடித்தப் பொகட்டத அடிதலாருறோ! எத்து
பெய்க்க புதித்பெய்க்கிச் செவ்வ வதாவின உருகவக்கட்டித எதிருகின்ற வதம் செவ்வ
தன்றோ பார்ப்பதும்; ஸ்ரீராமன் பாயதாரியினுதிருத்தவயுத இக்கமே அடிதலும்
செவ்வத அவிதலும்நீடு வென்ற வர் போகவதம்நடுமே. "கிவதி குணகாரியோ ரகே
கிரகவி வாகவியுதலாருறியோசை நோக வததி அடித்தோ! வாத நுதிம் வாகி
தோரதும் மாகவணப்பணம்" எத்தலுக்கப்ப வாகியோதவத்திடுதேசெவதும் அருவிச்
செவ்வதோ. வாரிவத வதம் பன்னிவதே அடிதம்; அடிதலுக்கிதும் மனந்த கின்ற
கொன்றத ஊதாநவயுத்தவென்ற பழிப்பார் பவருண்டே; அநிக் குதம் பழிப்பாருப்
பரிதாபவருகிச் செவ்வத் தோடு; இக்கட்டாம் பழிப்புக்கு இநிக் பரிதாபவருகிச் செவ்வத்.
ஸ்ரீவார்த்ததோசை மாரிச் செவ்வதம் தவருத்தத அடிதலித்த உத்தார்த்ததோசைகட்டா
கும் பன்னிவருத். புத்தலானபடி கிவகேசெய்க்கிம். [கவகவப் சகலம் தவ திவயுதா கிவக
தா உபசாரோடு வுத்தோதி.] "கிவதம் கிவதம் கிவதம் கிவதம் கிவதம் கிவதம்
செவ்வதேயுக்கத. பெருமான் தம் இவ்வகாரு வர்வியாவிருத்தவயுத திவய்யோக
கிவெ சிவந்த வர்வியா கிவத்குறையான ஒரு குறக்கை பாரிவய்யாகக்கொண்டு கதிடு.
கின்ற பொருதாக்கெருக இது அருகவய குகத்தகை இவ்வகை. வாரிவத எத்து
வாக பரிபதி பன்னிவகை ஒரு கடிதம் தம் பொருதவய்கை ரதாக்கக் கொடிய
கிருகவகிவப் பதவிகின்ற கொவ்வதே வேட்ட. குதலவயாகக் கொன்றதேயு அடிதலும்
வருதாவித்த.

இத சாடுகியாக அருவிச்செவ்வ வாதானபெய்க்க கிவ் கிவத்தாறுப்
யாரித்தபுத வாதானகவகிம் இதவும் ஒத்தெயெய்க்க பெரியோர் பன்னியர்.

ரவண வடித்தக்கு வதாபம் தேடுகிடு பெருமான் அந்த ரவணனை அராய
கை குகிக்கவக வாரிவதக் கொன்றகிடு மாகிடுகான ஊர்வியை வதாபம்
கொண்டத என்ன புதிதாவித்தலம்! எந்த வகைய்கிருக்குச் செவ்வகிடுமே;—

வாரிவதவகம் குன்னபே ரவணனோடு அக்கிவாக்கிவாக கிடுதலும் கொன்
ஒருத்தபடிவாக அவிதத்தாம் துண்கொண்டாம் ரவணநி தக்ட கிவதும்பன்ன
கதிடுக்கவகம் போயாகவகம் பெருமான் ஊர்வியைக் கவக்கொண்டு வாரிவத வதத்த
தாம். வாரிவத வதாபமாகக்கொண் கெளவய்கிவிக் வாகென் அவித கிடுத
வதம் செவ்வானவத இவ்வகையெய்க்கிம் செவ்வியை;—இனிச் செவ்வெய்க்க
ரவணவதவயிடு தேவகரிபத்தக்கு இந் வாரிவதம் அக்கமெய்க்க கிவக்கத்தக்ட.
எனென்னிக்,—ஊர்வியாரிவா கிருத்தாறுப் சாளுகதனுக்கிட்டாக் அவித பரிப்ப
தவிடு சிவந்த தருமக்கை மேற்கொண்டு வடப்பயான பெருமான் இந் தாமத்தக்கு
பாரிபட்டிவருத் வாரிவதக் கொண் பார்ப்பதாவித்த. பாரதத் அபாரிவான
ஊர்வியைச் சாணவட்டிடு கிவயும் கடுகியோடு அவிதம் பன்னிவகைவிதம் கொக்
கப் பார்த்தவனிடே வாரி. ஆகவயகே வாரிவகம் இது பெருத்த தோவும்.

பாரத பரிதாபமும், பார்த்து கிரோத கெளதமும், தரிபனும் குதகுறகட்டி போடுகிடு
கிவத் தாத்தித்தாத்திக் கொக்கததோடக்குவதம் குதலிவ தரித்தகக் வாரிபட்டிடுகே
கிருத்தபடிவாக் கதாபயாதாபமும், பாரதக்கிவ பாரண கிவகிடுகவாக பரிப்பயாரி
தரிபனான எத்துகவய்யாரித்த "இந்த போய் கண் வர்" எந்த அன்போடுகொக்கி
கிடுத்தருதும் மார கிரோதவருகன் பெருமான் அவித அடித்தத அடிபரிதெயெகிரோ.

எதிர்வந்த கிவகதே மனத்திருத்த அடித்ததம் புத்தம். குத்ததருன்னம்
சாணவட்டிடு கதிவதக்கு அபவவித்த வாரிவதக் கொக்கதா வாரிவதம் செவ்வ

யெங்கென யென்றிங்; தேவரீருடைய அக்கிரியைண்டானபோத அளக்குங்குடியாய்க் கிடத் தாதுங் கருமா திருநா கடுதென்குறியென்கையம் குளிர்த்த தாழ்த்திருக்குப்படியாய்குங், தேவரீ ருடைய கியோஷமுண்டானபோத எத்தனை கருங்குடியுண்டாகிதேவ காட்க்கிடக்குப்படி யாகவுயுங்குறே செய்தத. பெருமான் காட்டுக்கொழுங்குறையின் கின்று சங்கரத்தினைய கோக்கி காண்கின்றன சொத்துவிதும், 'பெருமானுடைய அக்கிராமே காணாமல் சொந்திதக் கிடத்தலை கியோஷத்தினே உளர்த்த அ'ஓடுபேராவின்' யென்றிருந். "சந்தாவினரீத்திவிங் காறும் சாசனம் குந்தையும் சந்தாதுங்குறியத்தனம்" என்றாரிதே ஆற்றலாகும். சந்தாதுக்கு உயிதகையாகத க்வணம்சினைகுக அனாதகாரப்படி பண்ணுகை இப்படியாய்க் காணலதானந்தாம் பாத்தாதுசாயத்தக் கெழுந்தருளின பெருமான் கோக்கி அபேஷிதான காத்தத யென்றக்கொன் என்ற குறிசொகைய, கருங்குய்க்கென்கையம் தலிலும் குறியுமாக யெனுமென்ற பாத்தாதுரீத்திங் காக்கேட்டதாகவுங், அவரும் 'ததாங்க' என்றதாகவுங் கின்று அப்படியே ஆதாயாகவுங் சொத்துவிததிது உடுவோ! க்வணம்சினாததானே இவற் கையாலேயே அப்படி ஆடுவென்றடியாகத காக்கொன்றே பெருமான்னே! என்றிங்; அகாப்த கையந்தகாமிக கோக்கி காப் யென்றக்கொன் என்ற கித்திதாங் ஸுரரீயிங் குறிய கோணுமையக்கு எதேனுமொன்றத யென்றக்கொன்ற யெனுமிதே, "மத்த; யெடு காப்படி தயம்" என்ற குறியகோக்கி 'கூடுபேரம் கழிவே தாதுங் பேரப்படி காணகித் தப்பேர' என்றகாத்த திருமுறைசம்பொன்பேரமே சொக்ககைய காசிதகைய, அக்கெனே இராமகிரை; ஆகையானே தோற்றனசொன்னதக் கேட்டுகையதாதுங்குறிய.

ஆக இத்த சினோஷத்தமே என் சொக்கித்தென்கின்றிங்; பாணய்க்கிளய த்ருணுமிசைக்கு உண்டாகக்கி கொடுகிதே தேவரீர் குந்தியாளித்தென்கின்ற தாய்த்த. 30

31 பேரநில காசிரிதுமியாளிதும் ௨ பேரகல் பேரத்தூத் ௨ கிதோர ஸுத்தகிதாபது : |

பேரீ நேதாசிரிதுதகையத் கந்தாத் பந்தாதினா; பாசகிங் கவிதாங் த்ருணுதா : ||

பேர த்ருணுதா :	பாணய யெ த்ருணுமிசை	௨ அநியாபது :	அநியாசிரிதாயிக்கு
தாய்க் கூசரிதம்	கம்பியோசாதத அதங்குடுப் பத்தும்	பேர அரி	அரி த்ருணுமிதும்
பேரகல் அப்பனிடும் ௨	பேரகல்பாணயம் பண்ணுக தரும்	ததாசிரிது பூதன பந்த	ததாசிரித பேரதோக்
கெடுக பேரத்தூத்	எதேனு கொன்றத அநிய தரும்	கந்த	கந்த கம்பந்த காண கையாலே
கூத	குறையதம்	பந்தாசிரித கந்த :	கம்ப பந்தததாங் உடத்த
		பாசகிங் கவிதா :	உதங்குடுத், கவிதா அகாவிதாப்பிட்டன.

பாணயத் பாணயநாமகிதோ காணரும் காத்தகிசோக பாணயமானே அததானே த்ருணுமிசைக்கு குந்திதேதகையத்தென்கின்றிங், கம்பந்தாசிரித பேரகல்கலிதே ஒன்றத கல் அதங்குடுக்கி அநியாமத்த த்ருணுமிசைக்குதேவரீர் உயமாவுத கென்னகிதே குந்திதிருக்கை பாசிரித கம்பந்ததவுடையதானா கிருந்த கா காத்திதும் பாசிரிதய அகாவிதகம்பிட்டன. 31

32 தாத்தூத்தடுகே ௩௩ பூமிந காணய்கெய யம் தகைக் கரிங் கயிதந் கய்கய்கித் |

பேரத்தகைய யுத்த கயகாசிரி பாணய கிதகித்திங் பந்தாந் கயதய கரிதங் தய கெடுகிதென்கை : ||

பேர பேர	கம்பெருமாளே!	௩: அயெ	அரி ஸுதகைய
காணயெ	ஸ்ரீபாணயாசிரிதே	அகாநா பாணய	இயைக்கித்குத்த
	அப்படியப்பட்ட கம்பகை	கிருகத்திங்	கொண்டே தகைய
தாத்தூத் குற : ௨௩	குறையகையுடைய		காந் பேரகய்க்கததும்
பூமிந	பாய்குந்தகரிதே.	பூததா அததா	கம்பந்திதாங் தகைய
	(அகாந் கயகிசிரிதே பேரம்)		கித்த
ய: ஸுதகைய	பாசிரிதகு திருக்க	தய கரிதங்	கம்ப கரித்தததையே
தகையங் கரிதங்	காந் கரித்திரித்த	கொயிதே	அதாவித்தகம்பொங்கு
அப்பதங் அகய்கித்த	கித்தகையதாவித்தாடுகே		கிங்கு.

"பாயோ கங்கா கங்கி" என்ற திருமுடி எழுப்பாதுப்படிதல அருளிச் செய்திருர். ["பாயோ கங்கா! கங்கா அருகுறு: புரங்க வளி தே] "உன் மகனாகு குணங்கள் பண்டா" என்ற பொருளாகச் சொன்னு கிடக்கட்டும். திருமுடிய கீழ் பதினான குணங்களின் பெருமையால் கன் கொங்கோம். குணத்தானே அருகமையால் கந்தரானே பாங்கமையால் ஐதீக்கும் கிளைய உண்மையினே அநீயமையால் கண்டான க்வேறு பத்தினானே தங்குறுதலானதை கிடும் பாதத்தில் செய்து கொள்ளாமல் கொத்துவிட கிடத்தில் பாதத்தில் பேரும் கொத்துகை அனுப்பாய் "அம்பா" என்றும்படி உன்னை பகன் தரியாதிருந்தானிதே." எனக் தன்ம்" என்றும் பாட்டுளங்கு. 39

38 ன் பூதன் கிருதாங்கவிரி பாயநி பீதங்கிதம் தன் காலகம் பாயமா தவமா கழிவிட்டா: |
தேவதய மாந்தரனுதம் கருணாமேரீ அக்தம் கங்காங்கழறிவுப்பாபாயம்.

கிருத ஆமயரீ	கூத்தாபாநிபாதிருதம் கெடுதலும்	தேவதய கருணை;	அதகொண்டே தீங்குதிரு கந்தம் கெட் திருமே
பாணநி பீதங்கிதம்	பாணமுத்திரியகற்புத	மாந்தர ஆமயரீ,	கங்கிதம் போக்தம்
தம் காலகம்	அத காலகாலினை	கருணை	அதகம்
பாயமா தவமா	பேருணாயே	கங்காங்கழறிவு	அதகம் கெடுதா தேரீ
தன்ம் பரி கழிவிட்டா:	பீ கழித்தால் கம்பத பாநொத்தங்கு	கங்காங்கழறிவு	கிருணை கடுமெத்த கிரியாதிருதிருமே.

கிதாக்கட பரிணத்தினே கோட்டையும் தானும் கூட கங்கிதம் பங்கிதம் கெட்டு பெருமான் மடிவிறே ஓத்ததம் கோட்டி உன் கண்கித அந்தரம் கோட்டி மடிவிறே பேருளாக் கன் கண்கிதருண கிதம் கெடுதே இத்த புத்திரருண கழித்தம் குணாய்க்கிதமி பாணமையானே தேவ குணத்த த மந்தத்த காலகபந்தம் பரிபாதித்தக் கொண்டு கழி பென் தரியாதே கோட்டமையால் கருணைகங்கித கிரீத புத்திரமையேவத திருமேனியினே புன் படுத்த அந்தானே பெருமான் கிருதாழி காலத்தகம் கருத்த பாதமாய்க்கிதத்த பாயோ கிதம், அத புன் கிடமெங்கும் தொட்டுணமையானே தூக்கிதம் போக்கித்த தன்மையால் பாண கருணத்தலாக் கந்த, அமையுமே கணம் புடி, அதானே பெரும்பாதித்திருந் ஒரு கண்ணிதகம் கருத்த கோணகிருட்ட போக்கிட்ட தவாருத்தத்தம் போகிருதி. கூத்தாபாநியான அத காலகாலிதமும் கூட கழித்தருகித மடியானே அந்தாநி கருணைய அபாநகலிதமும் கழித்தருகக் குகமேனிக் கெத்த கூத்தாநிதிருக்க கிரு கண்டோ கெட்டுரு.

[பாணநி பீதங்கிதம் தம் காலகம்] இவ்வகம் பரிபாதித்தம் கெட்டும் அந்தலா கெத்த அநகரும் கங்கிடம் புணத்தத் கெவன் மாட்டியானே தவாநிதே கந்த கிருத்தா கத்தானி கிதி, "கணம் கத:" என்றதும் காலகிதபத்தானே.

[அகழிவிட்டா:] கிருதாங்கவிரி பதித்தகிட்டத கோட்டகங்கிதபாநேமிதே. 39

39 ன் பூதன் கெடவிறுமேகக் க புதன் பங்கிதங்கிதமாய் கெடுதரு கிதபுதர்க்கெ |
கங்காங்கித கையதய மடுதா கிடக: | ன் தன்ம் கடுமே கிதருதிருமே கிவ கிண்கிதமா ||

கையதய பங்கிதபித அகம் பா கெடுதரு கிதபு கிதமே	காலகிருத கருணையால் பங்கிதபிதகணம் அ மாந்தரவு கிருதிரு கேடுகட காலகித கெ கூடுப் போதிதியே அத புணியும்	கெடம் கிருதாமே: கருதா கையதன் அகவத க: தன்ம்	கெடகாலகணம் கருணையுமும் கிட்டம் புத்திரக குத்தியகமே கிபகருப்பிட கிதா காலகாலி
--	--	---	--

னக்குளும் வந்தமென்றும் கிசேஷபதத்தினே அங்ஙனியின. "செவ்வகம் பூசிக்
தேனான்றும் வண்டேபோகப் பன்னென் வந்தன் பகனவாய் போய்ப்ப" என்னும்படியே
[அறம்] மதக் கறுத்தீன சத்தமண்டலம் போனேறிஞ்ஞமாளையானே சிஷ்யன்களா
கிஞ்சுத்தும். [காமபாசாபம்] அகித்தம் போன்ற சிஷ்ய சங்கனாசிரே. [உத்பஞ்சின
ம்] உத்பக்யான பஞ்சகம் கௌபாய்புறகடபத. [உத்பகத்திம்] "படகடபத சித
ஞாயகப துணுத்தபுத்தும் பகென்னெனம் கனகானம் புக்கிடத்தினே தன்னித்தி
கிஞ்சுபிதாநம் அக்கிடத்தினிஞ்சுபிதாநம் தெரிவாளையானே தடகாரிதகச்செய்தே
கவிரே வென்னென்பத் தாநிக் தட்டின பிவாபத்தானே கத்திம் பன்னிரிதவெ கக
கின்ககா அமுதசெய்வனென்கிற பானித்தியப்பத்த இவிரே உத்ப ககிதமென்றத.
"கானிதம் திவகித கோக் கித்தெ வேபகம்பாக வென்னென் கொடுமுண்ட சூதுயர்
தாமயனே" எந்தத கான்க. [உத்பகம் ச] "காடிறார் கத்பகத்தித் ககிதிரோ
கொழுந்தோ" எந்த கித்பகத்தெத ஐகையிரே கோகித் கொடுமுண்டிருப்பத.
[கத்திம் கன்க் தகம்] இப்படி கிவகனவான திருமகண்டகத்ததபுடகபவான சி
[கோகி க்ருதெதக] கம் கோபொகய் அங்ஙயோகி? உத ககித கம்பியோகி?]
கூயர்மகனியே புக்கு கூய்ச்செகித் த்ருவகவிகித் கொகிதகொண்டயோ? அந்த
வென்னென்பதாந் கொண்டயோ? இரண்டபுயே அபுணத்திதர் என்பத கருத்த.
ககித ஹாசுபுய் மயோதாசுபுய் இதுதாப் கன்கக. "காத்திரோசுபு! கத கதக
தகம் பகக் பகா கிபாமகா :-பத்திரோகூ ககித தகனும் கககித் திபுத கபகூசா!"
என்றார் காத்திரோதாந் கதபத்திதும்.

43

43 ககிதம் துணு தகனீச கித் கத்தியிதத் கத் ககித்தெதாசுபுத ககித்தம் துணு : |
கத் கோபொகய் கித்தெவான கத்திதம் து கோபொகய் க கையத் துணு துணையு.

தகம்	இதே கோபத்திம்	கத்திம்	கெய்தே
பத கக	காசொரு ககபகாந்	கத்	ககென்குளம்
இதாசுபி	[குணத்திவான] காமகம்ப	தே	ககஞகடப
	ஐத்திவிடத்திம்	கோபொகய் கித்தெவ	கோபொக யேத பகிர
ககித்தபிதெத	ககிதப் துததகா கக	கம்	ஐத்திததம்
	கத்திரோ	கோபொகம் ச	பகெய்க்குத் தொதிவ
தத் ககம்	கத்த ககபாசொககம்		யம்
குணியம்	குணககிதம் கிதபத்திம்	குணையு	குணககிதகம்
குணய	குணகா ககிததத	கத்திதம் குணம்	கோபய் குணகா
இதபொத	ககித இத கோபொ	கையத்தி	காமகனீச கித்திர
	காதம்		கித்த

காமகம்ப ஐக்கன்குத்ரு ககிதப் துததகான கத்திதம் தானே பானித்த குண ககி
கக் பககிரே கித்தருபகித் கித்தரு தோகத்தித் பொருட்டித்த அத்த கத்திதம் தானே
கககன்குத்ரு குணத்தித் பொருட்டி க்ருதிவந்த ஒரு கோபய் கித்திபுக்கி; அத
கெய்தே கான். ககென்ககித், "கத்திரேய் கெய்க்ககத் கெய்க்கப் பெத்தும் காடுகாந்
ககிபுபகம் பெத்தும்" எந்த கககம் குத்பகாசகக தானே த்ருபகிபகம்மேயர்
ககக்து குணகோபுமிதே அதுகத்தெய்க்கத்திதே. 'ககக கிதா கககடபககன்குதி
கத்திதககித் கட்டகதாந்கோப கெத பகிராந்ருதம் கோககித் பகாசுபிரித கித பெத்
திதும்பத. 'கககாந் அதுகத் கறுக்கபத்திரேயாப் கககிடபாய்ப்புண்டத ஐககானகத்
கக்சொககித் கடபத. "கையத்தி குணம் குணத்தா:" எந்த கட்டிதம் பொருத்தம். 43

கனம் பெரிய தீவினை காலமென்றே பெரிபாற்றார் நெடுமொழியே "கனகவின் கணக்கள் கன் பார்ப்பிட்டுக் கதிர்வெள்ளம் செகியாட்டியனாக" என்று, "மருண்டு மான் கணக்கள் மேய்க்கையற்ற மேய்ந்த புத்தல் கடைகாய்குதியோ, இன்னொரு துறக்க புடை பெயர் கழுத செந்நெய்க்கையோ கின்றனவே" என்று, "மாடுகள் கித்த மதநாகங்கள் பாயும் னாடுகள் தீரும் கயர்சொம்புகள் தாலும், இக்கும் கம்பும் நெயர் கித்த கித்த பசும் கோக்கி அகல் சொம்பும் ஐனவே" என்று மருகிச் செந்தொடர் நெய்யுண்டதெனினொன்று அந்த பாயாக்கித் தம்மையாகே சொல்லாட்டாகே "ஜீ !" என்று அகல் தக்கியே கேட்டுவார்த்த.

“கனகசக்திச் சுவாமிபுத்ர குடியோ குடும்ப பழகுந் துடா: பார்த்துநாயகம்” என்ற தொடர்த்து “தங்கம் தேய்வதற்குரியவழியிற் பங்குபெறுகின்றனோம்” என்ற ஸ்ரீகங்காநாயகத்தினுள் பட்டச் சம்பிரதாயத்திற் செல்லி யோனாத தரித்த சித்த யோகிகளாகாள். சூழ்வாள் அக்களவு உருகடவாக்களாயினாள் “தேவதா” என்ற பார்வையோடு தங்கக்கட்டுவிஞர். (45)

தனையு் சத்தம் தரிதந தாயக ஈனதாயே கீழே வேழத்தி் சிவன் னவியன் பூவுடி |
பஞ்சாபி கீழ் ச பரிவருத்தருணி புதனீ ஊதி் கதாநா லுதம்பா கம்பாணி | 45

[illegible][illegible]

[புத்தாசிரியர்] "மேல" என்ற இக்கிடத்திலும் அதுமக்கெனக் கடமை, பாடுதொகு
மேலு காலதானே பெருகியபாதி புத்தா பூதர்களும் கீழ் கீழ் குறையும் தாருடப் பெற்ற
கமோ, [கா தா மேல் கீழைச் சூதும்] அநோ கந்தகமேயும் கிரிபெருகல்கள் அப்படியும்
பட்ட மேலுதலானத அந்தித்த பாதுபாசுகிணமேயாய்ந்த செகிரத்தப்பட்ட.

கருதியோ திருவிடை அடியோன் போகலாக்கு மாப்பிழைந்தோ? "எத்தன் பெற்றான் எத்தனையென அன்னை கோன் வசனேவன் பெற்றனனோ" என்றுபோனே இவ்விதமுதலாகியெனக்கு மாப்பிழையே வந்தன வென்னக [சரிதான் யுதடி] "வாழ்வந்தா தாதடி" என்கிற பாவி! வந்தாத்தாயேவன் சங்கத்தொரு தாது அங்குதுதுவாய் "கான் மாப்பிழை தாயைக்கொடு சிறு" என்றுப் வந்தாத்தான் ஆம் பிழையொன்"க்குதுசாது மாப்பிழையே சிறு" என்கிற வந்தாத்தான் அது போவாதுவாய் வந்து இங்குதான் விந்தான். (48)

நேயம்: கருத் & சிவ கனி நினைவற்றி யே என ஈனோதனமோதனமநிபய தவ காவலாதே
யேனன்கை கருத ஈனோதனமநிபயாதே. கருத கருதகருத கருத கருதகருத கருதகருத 1 47

<p>செய்தல் வேலை தரவில்லை மதுரை மதுரை பஞ்சவர்ணம் புரவல் மதுரை புரவல்</p>	<p>பஞ்சவர்ணம் வேலை தரவில்லை மதுரை மதுரை பஞ்சவர்ணம் புரவல் மதுரை புரவல்</p>	<p>மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை</p>
--	---	---

அந்த சிறப்பை இத்தர்ப்புக்கும் தகுபடி அமராவம் பண்ணிக்கொள்ள சிறு உண்டாயித்தே எந்த உகங்கிஸ் போதும், (சோகந்தரோ கிரகா:) "காலிகனும் உகந்தரத்தெதக சொந்தர குகையாகெந்தே சிந்த சொகந்தரத்தெதகி புந்தரெயின" என்ற சொகந்தர கிரகய இங்குதற்கும் காணப்பெற்றேயிரே. (புரானு கிரகா) என்ற சொதும் குப்பெனொகர திரேத "தபபெருதி" பற்றித்தர அறிந்திரிங்கிரி. (புத்தரகா உம் ச) "இட்டயான பகங்கி இனிதே மத்திர சீருட்டிபட்டென சொகந்திர கிரகய சிந்த சிறுத்தகவம் இத்தம் காணக்குகரெயின. (புரானு மதா பு ச) மந்த உடமததாயும் மகங்கிடுக்கம் பெற்றேயே, (பகர் காண காணு) எதே பாதேசா க்ருதிசம் காணம் அதுபாதி அகந்தி அகதா) அகதகாசிய் போன அகசகங்கிசெண்டு தரிக்கிற்கும்பார்க்கு அந்த அகங்கெதே குந்தரம், செங்குடும் திரேத பற்றியும், பெட்டையாக சிந்த சிறுத்தகவனும், சிறுபகந்திரித்தியான சிறுமததாயும் உண்டாயித்தே (புத்தரகா காணம் காணா) "பாசாதி சீ கெட்டும் பங்கய, யம் கெட்டேயும் காணலும் க்ருதிரிபும் என் அதுதம்" எத்துப்படிபுள்ளார்க்கு இவ்வததும் கிபகியேயிரே, "காணய செக்கா பெழி யாமே காணகி" என்ற காண்கிரித்த "நாதுகந்திரெகாணம் தன் தாங்கபடி" என்றபுராகம் கெட்டம் கெட்டெய் கெட்டியென்த மண்டித் கிரிபும் மததாபகம்பாசிகன்க்கு காணயெயிரே. (45)

199

பெருந்தாய்வுத் திட்டத்தின் கீழ் துவக்கப் பள்ளி ஒன்று கிடைக்க வழி வகுத்தல்
கல்வியுறையுடன் இலங்கைத் தாயகம் திரும்ப வழி: பள்ளி கல்வியை வழங்குவது: |

[illegible]

அந்த பித்திரவாத்தியை ஐந்தேழுதேச சோதனோசனங்கள் படி அடிப்பேடி; அந்தநிலை
சிறைமேலேரு வந்தபொழுதுதான் பெந்தேவசேஷருடன் இத்தகைய சாஸனியார்கள் சிறைக்கு வர
கூடுகிறார்கள். அப்போது வந்தபொழுதுதான் பாஷியாஸியா, சொபியாஸோகோ.

அங்கம் தான் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இனி பொது கல்வியை முன்னெடுக்க வேண்டும். உள் சிறுமக சே இனி கல்வியை முன்னெடுக்க வேண்டும். முன்பே சொல்கிறார்கள் பொது, 'ஆர்யம்' என்ற சொற்கள் பழையகாலத்திலிருந்து.

[illegible][illegible]

[illegible]

பா அம்மா ஸ்ரீயங்குபட்டி, சித்திரைமூர்த்தி என இருந்த தீர்த்தங்கள் தன அம்மா கீர்த்தி :
கோபாலாபதி பதிகம் படைப்பாளியே! ஆரத்! கனோதி விநாயகம் இரத்தலை தரிதத் || 54

[illegible]

கண்ணாட்சன் தனிப்பட்டவராகவே துறையாக்குகிறார். சோஷலிஸ்ட்களென்ற கிரேசுத்திரங்கள் சோசலிச எந்தவகறும் காட்டாமல் ஆகியே மேம்படுத்த கனிய சரிசெய்தல் சோசலிச எந்தவகறும் மாற போகப்பெய்கிறது. ஐதரகங்கள்மேல் வென்றிருக்கிறவன், கண்ணாட்சன் சில சமூக நடத்தல்கள் சோஷலிஸ்ட்களென்றும் இது தகு புதுப்பெயராகவே மாற்றப்படுகின்றன. வெண்கலம் வெண்கலமாகாது என்று எல்லா சமூக மாறாதி சித்தியங்கள் சோஷலிஸ்ட்களென்றும் இதுமாதிரி உருவாக்கத்து உதப்பாளாது. "இதெத்திதும் பகலிசா மேம்பட்ட உலகத்தி செங்கலிசாவெய்க்கலாய் தேனெ" என்ற கவிதையில் தகையித்திரை, கண்ணாட்சன் பெருமையங்கலாய் "கஞ்சுரில் கம்பத்திரை" என்றும் "கஞ்சுரில் கவித்திரை" பெருப்பெய்கை கிந்த செங்கலிசா என்றும் அகலில் செங்கலிசா புதுமையாக வெண்கலம்; இவர் தம் சமூக மாறுமாற்றத்திரை "இந்திரம் கிவித்திரம் ச தாககம் கம்ப கத்திரை மத்திரியங்கலம், தேச கண்ணாட்ச டேசாக்கன் சாத்திரங்கலமயி ப்ரங்கலிசா" என்றருகில் சமூக உணக்கிடுக மார்க்சவகிரிசை தங்கல்க்கிரிசை, "அத கித எத கண்ணாட்சன்கன் கண்ணாட்சன் செங்கல கவித்திரை" என்றும்மேய்கெ. பகலா கண்பு செங்கலமெய்க மாறுமாற்ற பெருமையக்து கண்கலிக்கிரிசை. (50)

கேள்விகள் கேட்டு, பதில்கள் பாவனையில் முக்கியமான தரமான பதில்கள் தரப்படும். |
தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டு, கலாச்சாரம், கல்வி, பொருளாதாரம், சமூகம், | 66

[illegible]

கொள்கைப்படிப்பை ஐக்கியமாகவும் போர்ப்பாதைக்கு எதிர்ப்புமையுடனும் திருக்
கோவையின் கிளைகளில் கொண்டுபோக.

தருண் திட்டம்: தருணிகுத்தாண்டிதே மதுவிய சரிதாறுதிதாண்டி இலக்சிடுக்பத. மதுவிய
மாவகசரிதம் உகிறுதாண்டி மாவகசரிதம் மாவகசரிதாண்டி மாவகசரிதாண்டி (58)

தூதன் குரல் தங்குதலுருகிபோகிறது. தே புழிப்பா சிற வான் வந்துகொ. வுதுகொகாத |
அகெடுகு. அ. அந்தாதின ச சிறந்தனை வானவனவி தூதர் பவன வித்தா | 67

புதிதாய் சுருஷாக்கள் காசம் கங்குலம்.	புதிதானவை திருவே குத்தியாகட்டி தந்தம் காசம் வேண்டுகறம் (மத்திருது சம்பந்தம்)	தாது புதி காசாணல் வித்தா சத்த கத்தாத்தூ மேலாத்தாத்தம் மே தூதி தூதா	{ (தந்த) குத்தாணல் கை காசா காசியாணல் தந்தித்தியா, தாதித்த கத்தாத்தாத்தம் கத்தி கெட்ட கத்தாத்த காசாத்த காசாத்த கத்தி கெட்டகத்தித்த.
--	---	---	--

இதே பத்திரிகையின் சமீபத்தில் "தம் கண்ணில் கைதச் சவாய்க்குண்டுகள்" என்ற கிட்டத்திட்ட "புத்தியமாய் செலுத்தும் கங்குலிக் கிருகங்களை" என்ற கிருகத்தாட்சித்தர விசாரணைப்போடும், என்னிடம் கொள்வனவு

[அமேரிகா இலாதி] தன்மையே காணவேண்டுகள் சொல்லி அதற்கறித்தச் சொன் டருத்த வேண்டுகளைக் கண்ணிரால் சொன்னெழுதித்தவ அனாதைய தோற்றான களி றாதுள் சென்கில் பட்டு கருத்தானையும் மத்தம் பாதுகாப்பையும் தவிராமையையும் அறித்திருந் தாக கண்ணிக்கு ஒரு சோதனையதற்குத்தவையிட்டான்; அதற்கானகரு கந்தனாகவியே பாதிக்குத் தொடர்ந்தே இவர்க் கெளித்த கண்ணிரால் அடிக்கிடமின் கப்பாற்று நான் கரு விடுத்தவொண்டே தன் திருநாறியை எகிபி, அது அப் சோதனையத் தாக்கிவென்று காவலையுள்போய் அதையும் அத்தடன் சேர்த்த கந்த கண்ணிரையும் அந் கார்பெட்டனா னதன் பல்பயங்கிவொழித்த பூரி கருத்தான் பக்கம் கந்து சேர்த்ததினே, வெளித்தின் புதரகால் வேண்டுகதன் கிவழிவான கவிதை தறித்தொழித்தவான இக் கிண்ணு கருத் தத்தக்களையும் கருத்ததத்த இப்படியும் பட்ட கருத்தத்தையும் செல்லாமையென்கென்றார். பாசெனெரு கிணிடத்தின் புதார்த்தகாணபமோ, அனாதைய பட்டனாதையே தறித்தத கருத்தனாகதற்குச் சோதினே கண்டிருர், அகாப்த கையத்தவானா ன்சேர்க்காதாகரு புதார்த்தகருகின் கருத்தவிய கிடும்பாத துணாமகையனே கருத்தனாகதற்கு எந்தத் திரைதா மிகிவிடெனத் கருத்த, கிணிடத்தின் புதரகால் வேண்டுகனாதப்பற்றி இங்கே கிரித்தனாக கிணைத்தத வேண்டா கின்றபயத்தானே கருத்திடுகென்கோம், [புதரகால்] புதரகாலகா கன்றபடி, [கிரைனோ] அகாப்தவானகே வெனத் கருத்த, (5)

[illegible][illegible]

பெரியாழ்வார் திருமொழியினை "மாதவதேவன் புத்திரன் போல்" என்று திருமொழி
யினை மூன்று மூன்று மாதங்களிலும் மூன்று ஆடாமிக் அதுவகத்திற் மூன்று கதைகளில் பேசிக்
கொடுத்தார். (மீரத்தம் உத்தராயா; காமம் அந்நிலை) "மருமகன் தன் சக்தினைப் பெரி
யிடஞ்" என்றும் "உத்தராய தன் மெய்கிண்புறங்கக் கொண்டவனோனாம்" என்றும் மாதவதே

செய்த கருத்தார்த்தம். அங்ஙன புத்தான அமைப்புக்கு கிரக ராஜபுரீயான உத்தமரீ
 லீடும் பிறந்தவன் 'பரிசித்' கணபதியன், மதுரபாச புத்தத்தில் பதினெட்டாம் வர்
 யோசிக் கிரகமனுபுரிக்கப்பட்ட தாயோதனக் குந்தரிராயன் யோசிக்கத்தக்க சிறுத்த
 கிடக்க அமைத்து ஆசிரியனாகத்தான் சொக்கிப் பாண்டவரின் அந்த ராஜிரிடுத தான்
 சொந்த பிசகதாசன் சொக்கிப் யோன திரிபாணபுத்தான அக்கத்தாமன் இரிகிப் பாண்ட
 வர்களின் பண்டிதிகுப் புத்த அக்கே தங்கிக் சொன்முத்த பண்பாய் சொந்ததாமகிக்
 பாண்டவபுராரியெவையாண்டவராய் பாண்டவருன்றே சிந்தித்த தன் தனித்ததென்க,
 பின் புத்தசோகத்தினைக் கருத்தினை கிரிணபகைய ஆக்கமிப்பித்த அங்ஙனக் அக்கதாமரீ
 பெரிதான புத்த பணிக், இரித்த பக்கப்படுத்தினபாச அந்த அக்கத்தாமன் பாண்ட
 வன் கோரோடத்தினைப் புரியாக்கித்த தாயோசிக்க, அது பாண்டவராக் சொக்க
 கருணகிக் கணபதியான திருகாழியை பாயோசிக்க, பண்பட்டோடாய் அக்க அபாண்ட
 வரத்தாம் உத்தமரீயை கப்பித்த சொக்கிக் சொந்த அகிலித்தக் குந்தரீதாம தருகிக்,
 அதுநக் கரிக்கடவையர் கிருத்த மென ஸ்ரீ கருத்தான் 'பாதி ரெ பார்த்தகரீயம் க்வாத்
 மரீ க்வாய் ச கிபுடிக்—அக்கபாத்தம் மகமர்கீயம் தேச தீகத பாசக்' என்றருகிக்
 சொந்த, 'பாசேச கவாயே பார்த்துதாரிசெதேச ச—பக்கப் புண்டிகவாய் ஆபாச தம
 மத்தம்' என்றபெருகே தன் திருகாழியை அருளுகக் குகவராய் கப்பிக்க, அந்தக்
 குந்தரீத பரி பெந்த கருத்திருக்கென அத்தரு 'பரிசித்' என்ற கருணாமரபித்த.

[காத்திரிடுச சித்பாதி] 'யாதகதோச புத்திரன் யோய்மரீகடக் கவர் பாண்டரீ
 தத்தித்த தக்கியை உறுபுருகே சொத்தரன்' என்றெத, கணபிரோச காத்திரிடு பக்க
 கிரே அப்பயல் பணிக் தக்க கட்டியகாரிடு தரு தாதின கவர்பிக்கக் தேதித்த கன்
 கிரே இகருகடப அகியாத்தக சோகத்தக்கிப் பரித்தகருகவாயே, 'குக்கே கருத்திரி
 திக் பருத்தான கன் புத்திராக் சொன்மு கத்த தாயேனும்' என்ற அபேசிக்க 'தன் பாசக்
 யாதகாமத்தம் யாத புந் சரிணக்—செதேச பார்த்தகாக் கருத்தன்' என்றபெருகே அக்
 கருகிரோகே சொன்கித்த சொத்திராரிடு.

[காப்பேச கிரித்திரிடு] 'கடபொகியாய் சிந்த தந்துகடச் சோதிடுக் ககரிக்
 கிண்கிண, உடகெடுக் சொன்மு சொத்தகன்' என்றெத, தரு பார்த்தகருக்கு
 குக்கே குந்த கிண்கிணக் சிந்த அப்பேசே வன் சொன்னுதபடி யோய் கிண்கவாயே
 காவரத்த பாகவகவத்திரிடு கருத்தான் பக்கிரிடு கத்த "இத்த தரு கிண்கவாயாதிக்
 தேவரீ கவித்த தத்திராகேனும்" என்றபேசிக்க, கருத்தானம் அப்படியே சொத்திரே
 பெந்த இகாத்த காவரம், காவர திககவான காதகிரி திரிபாரகிருத்திரிடு கவர் கவு
 தரு சொன்னுத்தித்த அங்ஙனக் கன் யோய் கவித்திரெனெந்த கந்த சொன்மு
 பார்த்தகிரிடுக் கட்டிக்கொண்டு யாய் கவிதகாத்தருத்தகாத் கத்தம் கவுபுய் பாயேசிக்க
 சொன்னுதபடி சாக்கடவராக் கட்டிக் காத்க்கொண்டருக்க, அந்தக் கிண்க கிண்கவான
 கிரே பார்த்தகன் கத்த அங்ஙன 'கருத்திரிடுத உத்திரிடுகபன்னே கிண்க யோசென
 கத்த; கருத்தான கருத்திரிடு கவிப்பகத கிண்கிரே கெத்திரிடு' என்ற கெத்தத்,
 கருத்தான் பக்கிரிடு தக்கிக்கொண்டுவ, கருத்தான் இத்தகத்தக்கிப் பரித்திரிடு பணிக்
 'அககிரிடு, உகத்திரிடு கிண்க கன் சொன்னெனக் கருத்திரே' என்ற பார்த்தகருக்கு
 அருகிக்கெந்த தன் யாயபத்தித் சொந்த கக்கவராய் அப்படியே சொன்னெந்த
 சொத்திராரிடு.

இப்படியாகிக் 'ச ச புர கவத்திரே' என்ற சரித்த பாயகத குகத்தகிண்கிரே
 கென்கிக்; கிண்கிரே பக்தி பாயத்திராய்வகக்; அதுகருத்த கருத்திராரிகே யோசு
 மகடத்தபாரிகே அக்கு கிண்க பின்னே கருத்திரிடுக் கொக.

பாயபத்திரிடுக் கவிதிரிடு ஸ்ரீ கருத்தானகடப கொகத்திரிடுதக வன் கிருத்தி
 தம் கவாதத்திரிடுதக இசாரீத்தகேனேயே பாயபத்திரிடு சொன்னிரோய் கவத்திரிடுத
 இம் கவிதிரிடுதக கிண்கவராயேயே அக்கு கிண்க கிருத்திரிடு சாத்தி யாத
 கிண்க பெண்பகன்.

[கவாயேச தம் தருத்திரே கவாயேச தம்] அகரு கடவ கவார்த்திரிடு
 கிரே சொன்கித்தரன் என்ற கருத்த.

பாய்வீஸா? சாணுகதசந்தரஜு? கோபேஷணம் மம தவோசித மீதவாஸம் |
தவத் துருக சக்தி கருணா—அதிமா கோப மயம் மாக்ஸித மந்தஜி மாக்ஸிம் || 61

தாவணத் துத்	பாஷ்டுடாவிருத்தேதஜமம்	தவத் துருக	{ உக்ஷுடம துருகசக்தி
சாணுகதசந்தரஜு	{ சாணுக த ம ம க த ர ஜு	சக்தி கருணா—	{ கருணாகத் துருகஜம்
	சமத்திரா கிந்த	அதிமா	{ கோப
மம	அடிபேஷ		
உபேஷணம்	உபேஷிப்பிரதானத	கிண	கிண
சவாஸம்	{ மாவேச மாவண வுமகருத்	மாக்ஸிம் மாயம்	சாணுகடம மாகம்
தவ கோபிதம்	{ தவாத.	மாக்ஸிதம் மாவணி மீதமெதமட்டாதகாண்	

அடிபேஷம் பாபக்கன் கூடுழித்தக்கிடப்பவனுவிதம் சாணுகதமென்ற பேச்சுமக்கிறே
னுமவாபே அடிபேஷ உபேஷித்தம் சவாணுக வுமகரு உபீப தந்த மிடாய்; சமெதம்
சவாணம் சவாணுத்து உடவகரிமெய்க்கு மம்பெருமாவ கோபி ஆய்வான் கிண்கம்பம்
செய்ய, அத கோப்ட மம்பெருமாத் உக்ஷுடம பாபக்கன் கழித்தவாதே அதிசக்த உ
கோம் காணும் சந்தருகித் செய்ய; கிரணீ உக்ஷுடம மாக்ஷுஜித மாக் சக்தி தவ
மாவண மாவணத் தவாதி குணக்கலித் மூன்றே சாணுகடம பாபம் அனத் கம்பிரித;
இதகாண் செய்ய முடியும்! அகிஞ்சிதகாமான சாணுகடம பாபத்த தருணகத்
சகித்த அபாதிருத சக்திகமான உக்ஷுடம குணக்கலியே கோண்டு திருவுக்கம் பந்த
மருத கோணுமென்ற கிண்கம்பம் செய்த கிதாதாத் தவீசமும் தகிக்கட்டினுமாய்த் (61)

மேதுண்கண் பெருமேலித் தவா? திருவடிகளே காணம்.

சூர்வகன் திருவடிகளே காணம்.

பெருமான்மேலிக் பாதிவாதி மயங்கம்—அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

அதிமா துஷந்தன வ்யாசவாதம்

மு ந ி த் து.